

Arrest

nr. 133 607 van 20 november 2014
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 4 juni 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 12 mei 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard en tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 13 juni 2014 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 september 2014 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 23 september 2014.

Gelet op de beschikking van 8 oktober 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 oktober 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. MUTOMBO, die loco advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. MATROYE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 12 mei 2014 een beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) onontvankelijk werd verklaard, alsook een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Deze beslissingen, die verzoeker op 21 mei 2014 ter kennis werden gebracht, betreffen de bestreden beslissingen.

2. Over de ontvankelijkheid

Waar verweerder een exceptie van ontvankelijkheid van het beroep opwerpt voor zover het bevel om het grondgebied te verlaten bestreden wordt, aangezien er volgens hem geen samenhang is met de eerste beslissing, dient de Raad op te merken dat de appreciatie of er al dan niet samenhang is tussen de bestreden beslissingen, uitsluitend ligt bij de Raad. Te dezen is de Raad van oordeel dat de bestreden beslissingen wel degelijk samenhangen. Het niet onderzoeken van een gewoon bevel om het grondgebied te verlaten louter en alleen wegens een gebrek aan samenhang zou een procedurele barrière opwerpen inzake de beoordeling van een grief gestoeld op artikel 8 van het EVRM, wat strijdig is met artikel 13 van het EVRM.

De exceptie van ontvankelijkheid van het beroep opgeworpen door verweerder voor zover het bevel om het grondgebied te verlaten bestreden wordt, dient te worden verworpen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift in een eerste middel gericht tegen de beslissing aangaande de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet de schending aan van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en *“van de beginselen van behoorlijk bestuur: Zorgvuldigheidsplicht.”* In een tweede middel gericht tegen het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) werpt verzoeker een schending op van artikel 8 van het EVRM, van de artikelen 2 en 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en *“van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur; meer in het bijzonder het redelijkheidsprincipe; manifeste appreciatiefout.”*

3.2. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet aan de partijen bij beschikking van 16 september 2014 de grond werd meegedeeld waarop de kamer-voorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. Deze beschikking werd op 17 september 2014 per aangetekende zending en per drager aan de partijen overgemaakt.

3.3. Verzoeker richt op 23 september 2014 een schrijven aan de Raad, waarin hij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoeker kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (hij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer hij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt verzoeker de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 30 oktober 2014 staat het volgende vermeld: *“De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van de vraag om te worden gehoord. De verzoekende partij verwijst naar haar verzoekschrift en stelt dat zij thans nog geen procedure tot gezinshereniging op grond van artikel 40ter van de wet van 15 december 1980 kan opstarten daar haar partner verwikkeld is in een procedure tot nietigverklaring van een schijnhuwelijk. De verwerende partij verwijst naar haar nota en de beschikking.”*

3.5. Waar verzoeker stelt dat hij nog geen procedure tot gezinshereniging kan opstarten omdat zijn partner nog verwickeld is in een procedure tot nietigverklaring van een schijnhuwelijk, dient de Raad op te merken dat dit betoog reeds in de beschikking werd behandeld. Door verder louter te verwijzen naar zijn verzoekschrift, brengt verzoeker geen elementen aan die ertoe leiden anders te oordelen dan wat reeds in voornoemde beschikking van 16 september 2014 werd aangegeven. De inhoud van de beschikking blijft daardoor overeind.

De aangevoerde middelen zijn ongegrond.

4. Korte debatten

Verzoeker heeft geen gegronde middelen tot nietigverklaring aangevoerd. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring behandeld.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig november tweeduizend veertien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA